

De Markt (Het Belang van Limburg)

Date : 21/01/2017
Page : 12-15
Periodicity : Weekly
Journalist : Dewulf, Mariena

Circulation : 103263
Audience : 0
Size : 1211 cm²

Wanderlust rond Málaga

Málaga wordt in razend tempo populair als citytrip. De tijd dat de stad aan de Costa del Sol louter de poort naar Torremolinos en aanverwanten was, ligt achter ons. De stad van Pablo Picasso heeft “het” dan ook. Paar leuke musea, lekker eten en drinken, kilometerslange stranden, flink stukje geschiedenis.

Maar als je het na een dag of vier wel gehad hebt met tapasbarretjes en kathedralen, trek dan je stapschoenen aan. Nergens zoveel wandelmogelijkheden als in en rond deze stad. Tekst en foto's: Mariena Dewulf

■ EL CAMINITO DEL REY

De bergen in

Precies een jaar geleden ging hij open, het weggetje van de koning. En in deze zin staan al meteen drie fouten. Het pad is geen weggetje, maar een ingenieus netwerk van trappen, houten balken, diep in de rotsen verankerde stalen pinnen en hier en daar een slingerende

hangbrug over een diep ravijn. Het volledig herstelde pad ging opnieuw open in maart 2015, maar het eigenlijke pad werd al in 1905 in gebruik genomen. Via el caminito (het weggetje) konden de arbeiders en ingenieurs van de elektriciteitscentrales aan de watervallen materiaal versleuren. De ko-

ning kwam er pas in 1923 bij kijken, toen koning Alfonso XIII de installaties kwam inhuldigen. Maar het pad raakte in onbruik, brokkelde af – hier en daar zie je nog een paar van de originele houten balken tegen de rotswand – en werd uiteindelijk afgesloten omdat er te veel

ongelukken gebeurden. De provincie Málaga besloot om het volledige pad te restaureren en had daar bijna tien miljoen euro voor over. Legendarisch! Indrukwekkend! Dé must do van de Costa del Sol. Wie in de buurt van Málaga is, móet tegenwoordig een dagje alpinist spelen. Want het ko-

ningsweggetje in de kloof van El Chorro is opnieuw open. Een ticket moet je welken op voorhand bestellen, je raakt er niet op zonder paspoortcontrole, je moet er eerst de trein voor nemen, dan een bus, dan sta je nog een uur te wachten in een rij en dan pas krijg je een haarnetje en een helm en mag je erop: op de caminito del rey. En daarmee is meteen het grote avontuur achter de rug, want het vernieuwde wandelpad is zo veilig en zo verzekerd, dat oma's van 75 en meisjes op ballerina's het kunnen lopen. Zelf heb ik wat last van hoogtevrees, maar behalve op het einde,

als je een hangbrug over een ravijn over moet, heb ik weinig gekriebel gevoeld. Maar dat gebrek aan ruigheid en avontuur wordt helemaal goedge maakt door het ronduit indrukwekken de landschap waar je doorheen loopt. Hoog boven je zweven er gieren, onder je liggen merkwaardig groene meren, aan je rechterkant heb je de rots die steil omhoog loopt, aan je linkerkant de grote leegte (en gelukkig een koord). Zelden heb ik mij zo'n nietig mensje gevoeld als in deze bergen, op dit pad. Het pad zelf is maar een kleine drie kilometer lang,

maar reken daar maar zeven kilometer bij op een – netjes vergrind – bospad om aan de ingang te komen. Overigens loopt de caminito door het Paraje Natural Desfiladero de los Gaitanes, een prachtig natuurgebied met veel trails voor de betere wandelaar, fietser of mountainbiker. Vanuit El Chorro (een hotel, een stationsbuffet, een ijsjeskraam, twee keer per dag de trein Málaga-Ronda) vertrekken bijvoorbeeld ook: ■ De Valle de Abdalajís, (9,5 km, 4 uur voor wandelaars, kan ook per mountainbike of fiets gereden worden. ■ De Sendero Álora-El Chorro: 14,9 km, 5 uur voor-

al mountainbike.

■ Etappe van de GR249: 15 km, te doen in een dikke 5 uur.

■ Etappe van de GR 248 El Chorro-Álora: 17,5 km, vier uur.

■ **Prestatie:** 12.512 stappen

■ **Verbruik:** 1.512 kcal

■ **Afstand:** 10,8 km

■ **Tickets:** 10 euro, via www.caminitodelrey.info/en

■ **Trein:** Vanuit María Zambrano-station naar Ronda, afstappen in El Chorro, 6,05 euro per enkele rit.

■ **Bus:** van El Chorro naar Ardales, 1,55 euro.

Transport in en rond Málaga

■ **Openbaar vervoer** Je raakt overal vanuit Málaga, al is het nooit zeker of dat met een bus, een trein of een metro is. Als toerist heb je niet veel aan de metro, die verbindt louter de buitenwijken met de stad. Met de trein (Renfe) gaat het al iets beter, als je het binnenland in wilt, of naar de luchthaven.

Onmisbaar echter zijn de bussen. De vele lijnen worden uitgebaat door verschillende maatschappijen. Op de app van het consortium heb je alle maatschappijen samen. Er zijn twee grote busstations in Málaga: eentje achter het treinstation María Zambrano, een tegen de Muelle Uno, de vernieuw-

de wandeldijk aan, praktisch onder het reuzenrad. Tickets zijn bovendien opvallend goedkoop. Onmisbare app: Consorcio (Málaga Area Metropolitan Transport Consortium) www.ctmam.es

■ **Fiets** aan de Muelle Uno kun je fietsen, bromfietsen, segways en elektrische fietsen huren, maar er is

ook een fietssysteem van de stad: MálagaBici. De standplaatsen en het aantal vrije fietsen vind je ook op de app van het Consorcio.

■ **Auto** Liever niet. Het oude centrum is hoe dan ook autovrij, er zijn veel randparkings voorzien maar het is er een hele dag getoeter en filegedoe.

Buiten de stad

Noem het een afwijking, maar ik kan geen stad bezoeken of ik moet naar de botanische tuin. Deze Jardín Botánico-histórico La Concepción ligt op een flinke afstand van het centrum, werd in 1855 aangelegd door de Markies van Casa Loring en vanaf 1911 uitgebreid door de volgende eigenaars, de familie met de fantastische naam Echevarría-Echevarieta. In 1943 werden ze officieel erkend als tuin van cultureel belang. De stad Málaga nam de tuinen over in 1990, sloot de deuren en deed ze pas vier jaar later weer open. Ze kregen met andere woorden een educatief sausje over zich heen. Nu, twaalf jaar later ligt een deel van het park er wat verloederd bij. Vooral als je de hoogste route neemt (1,2 km), krijg je wel eens de neiging om te helpen met onkruid wieden en takken snoeien. Maar het midden van het park is een en al pracht. Een idyllisch watervalletje, bloeiende clivia's tussen de bomen, prachtige varens, metershoge cactussen, hagen van bougainvillea ... Het volledige plaatje, *quoi*. Bovendien valt er een rust over je heen die in groot-Málaga elders maar moeilijk te vinden is. En ook al zijn de plaatjes met soortnaam en oorsprong van bomen en struiken nog amper te lezen, dat is een enorm pluspunt. Je wandeling afronden kan in een klein maar uitermate gezellig cafeetje aan de ingang. Een tip: eet er vooral de vegetarische quiche.

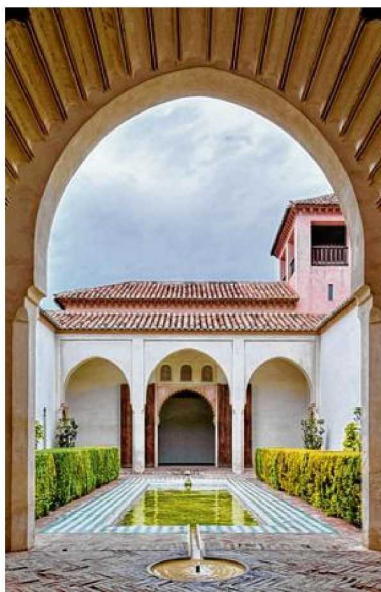
- **Prestatie:** 5.215 stappen
- **Verbruik:** 540 kcal
- **Afstand:** ca. 3 km
- **Bus:** City SightSeeing Tours vanaf busstation María Zambrano, 1,30 euro enkele rit.
- **Toegang:** 5,20 euro

Boven de stad

DE MARKT

Wie ooit in Málaga was, kent het terras van El Pimpi, dat is nu eenmaal een feit. Maar twee stappen daarvandaan liggen de restanten van een Romeins theater. Via dat (netjes gerestaureerde) theater loop je naar de Alcazaba op de helling van de Gibralfaro-berg. En als je uit de alcazaba komt, kun je nog een flink stuk verder klimmen naar het Castillo de Gibralfaro.

Alcazaba is een Moorse vestiging, vergelijk het met grotere broer Alhambra in Granada. Ooit maakte het deel uit van de stadsmuren, in de achtste eeuw gebouwd tegen indringers. Het grappige aan het gebouw (honderd torens, overal boogjes en prulletjes en binnentuintjes) is dat het zo ontworpen werd, dat mensen die er niet thuishoorden zouden verdwalen. En verdwalen deden we, maar de tuinen zijn zo mooi aangelegd, zo goed verzorgd met potten en bakken vol planten en bloemen, dat dat

Een mooie plek om hopeloos te verdwalen. Foto: Berthold Werner

absoluut geen probleem was. Ook hier is het puur genieten en hoe hoger je komt, hoe anders het uitzicht over de stad, haven

en lange kustlijn wordt. Wandelen door het Alcazaba (en onderschat de klim niet!) is proberen van de geschiedenis, respect hebben voor het verleden en genieten van een aparte wereld binnen de stad.

Wie dan nog geen pijn in de kuiten heeft, kan een bijzonder steile weg op, richting het kasteel. Het werd in de veertiende eeuw gebouwd om het Alcazaba te beschermen. Zo kun je bezig blijven natuurlijk. Er is een klein museum en een gezellig cafeetje binnen de muren maar eigenlijk ga je er naartoe om die fikse klim tussen de pijnbomen en de eucalyptussen te kunnen maken. En letterlijk neer te kijken op de krioelende mensjes, beneden.

- **Prestatie:** 10.324 stappen
- **Verbruik:** 527 kcal
- **Afstand:** ca. 4 km, waaronder een stevige klim
- **Toegang:** Alcazaba en castillo, 3,55 euro

Weg van de stad

Natuurlijk moet een beetje stap-
per minstens een paar etappes van
een GR (Grande Randonnée) doen.
Vanuit Málaga kun je de prachtige
GR 249 op: veertig etappes door
heel Andalusië. Wij kozen er een-
tje uit: van Málaga naar Rincón de
la Victoria, één lange wandeling
langs het water.

Vertrek aan de haven, via de luxu-
euze Muelle Uno, een dijk die wat
aan Nieuwpoort doet denken, met
de betere winkels en restaurants,
naar het stadsstrand La Malague-
ta. En maak je vooral geen zorgen
over eten, drinken of toiletbezoek.
De hele etappe lang (behalve op de
laatste drie kilometer), loop je van
chiringuito tot bar tot openbare
toiletten (*aseos públicos*), langs
speelpleintjes, ijskraampjes en
restaurants. Vanaf een uur of 1
gaan hier de barbecues aan: grote
stronken hout worden in brand ge-
stoken in een bootje van ijzer: hier
worden straks vissen, sardientjes,
pulpo a la gallega en alles wat eet-
baar is voor je neus geroosterd.
Wil je een brasem, dan komen ze

Een stevige maar indrukwek-
kende wandeling langs het
water.

er vier naar je tafel brengen en
mag je nog kiezen welke je wilt
ook.

Het eerste wat opvalt: je bent al
bijna tien kilometer verder voor je

echt uit Málaga bent. De kilome-
terslange dijk maakt vanaf de Ba-
ños del Carmen (eindelijk) plaats
voor het ruwere werk. Zorg er op
dat moment voor dat je vooral
rechts van de drukke weg afblijft,
soms moet je al eens een kronkel-
straatje naar beneden nemen. De
GR passeert langs twee Moor-
se torens, de machtige Peñón del Cuer-
vorots, de Torre Vigía de las Palo-
mas, een van de torens van een
zestiende-eeuwse verdedingsgor-
del, een gigantische cementfabriek
(hier wordt het wat desolaat) maar
eindigt in absolute schoonheid;
over een trappenpad tegen de rot-
sen aan waar je op de top een ka-
pelletje voor Stella Maris vindt.
Loop nog even door naar Totalán,
wees trots op jezelf en neem voor-
al de bus terug naar Málaga.

■ **Prestatie:** 24.538 stappen

■ **Verbruik:** 1.697 kcal

■ **Afstand:** 17,3 km

■ **Bus:** Totalán - Málaga:
1,65 euro.

■ www.gransendademalaga.com